

Mekkora a lakás?

Vasárnap is folyt az adatgyűjtés a Terézvárosban

Félmilliónál több lakást keresnek fel Budapesten a jövő év márciusának végéig az ingatlankezelő vállalatok dolgozói és alkalmi segítők. Félmilliónyi lakás — szakszerűbben: — bérlemény *valamennyi helyiségét megméri*, valamennyiről megállapítják, mennyire komfortos; rögzítik, hogy *a bérbeadóé vagy a bérlőé a kályha, a tűzhely, a fürdőkád, az elsötétítő függöny, a fali armatúra stb., stb., stb.* Feljegyzik, *kik laknak a bérleményben*, mi a foglalkozásuk. Természetesen a *lakás-használat jogcíme* is érdekes; ez lehet *bérlet, társbérlet, munkaviszony*, de ismeretes a *jogcím nélküli használat* fogalma is. E rovatban az 5. pont az *üres lakásé* — ilyen valószínűleg elég kevés akad...

Két fiatalasszonnyal

Az adatfelvétel sok helyütt azzal kezdődik, hogy a lakókat az ingatlankezelő vállalat *néhány nappal előbb értesíti*, mikor érkeznek megbízottai. Az a két fiatalasszony, akikkel mi tartottunk a VI. kerületben, *nem él* ezzel a lehetőséggel.

— Talán majd a vége felé — adták ennek magyarázatát. — Ha előre küldünk értesítést, az *köti a lakót is, bennünket is*. Úgy gondoljuk, jobban járunk, ha azoknál kezdjük az összeírást, akiket otthon találunk. Nem sajnáljuk rá szabad szombatunkat, de a vasárnapot sem.

Otthonról otthonra járni *különös élmény*.

Minden lakásban elhangzik a kérdés:

— *Tetszik kereső foglalkozást folytatni valamelyik szobában?*

A válasz *egyszerű, ha nem*. A kérdezett lakó *gyakran visszakérdez*: „Az IBUSZ számára tartom fenn a nagyobbik szobám. Ez kereső foglalkozás?” Az adatgyűjtők szerint: *az — ám arra nem tudnak — s nem is feladatuk — felelni*, miért kíváncsi erre az IKV... A vastag szemüvegű harisnyajavító néni óvatosan mondja — („mit lehet tudni?”) —, hogy *hol az egyik, hol a másik szobában dolgozik a szemfelszedő készülékkel*.

Bonyolult helyzetek

Meglepően kevesen *kérdik, mennyi lesz a lakbér*; a jövő év elején megtudjuk ugyanis... Ahogy az ember lát és hall, úgy érzi egyre *indokoltabbnak, igazságosabbnak* a lakbérrendezést. Igaz, a Majakovszkij utca egyik elég korszerű házában, a második emeleti kétszobás, hallos, fürdőszobás lakás valamennyi ablaka az udvarra nyílik — mégis *arányban áll-e*

a lakás használati értékével a havi százegy forintos bér?... Az épületfenntartási költségek ismeretében nyugodtan mondhatjuk, hogy azok és a lakberek aránya mellett a „háztulajdonosságra” *csak ráfizethet az állam* — amelytől pedig még *új és új lakásokat* is várunk.

Türelmes, kedves a két asszonyka. Ha szükséges, négyszer is elmagyarázza a bérlőnek ugyanazt, jóllehet darabbérben — *lakásonként díjazva* — végzi ezt a munkát. A lakás mérete, felszereltsége válogatja, hol mennyi idő alatt.

A legtöbb időt — *két és fél órát!* — eddig egy testvérpár lakásában töltötték. *A vállalat vezetőjét* kellett végül segítségül hívni annak megállapításához, mi a teendő, ha a *társbérlőként* szereplő fivérek egyike a lakásban kereső foglalkozást folytat, ugyanakkor *egy másik lakásban főbérlő*... Valószínűleg *lesz elég fejtörés az összegyűjtött adatok feldolgozásakor is*.

A lakás értékének számbavételekor azt is kalkulálják, hogy a korszerűsítésre *mennyit áldozott az ingatlankezelő vállalat, mennyit a bérlő*. Szintén terézvárosi példa: a vállalat a fölöslegesen nagy hall egy részéből *fürdőszobát alakított ki*. A bérlő csempét vásárolt — erről megvan a számla. A csempe azonban *nem sétált fel magától a falra*, s ma már a bérlő nem emlékszik, *ő fizette-e a mesterembert, vagy az IKV...*

Barátságos fogadtatás

Az öreg házakban, ahol előszobából lett fürdőszoba, ahol *az alkóvra ablakot nyitottak a grund felé*, amelyről a háború lesöpörte a házat, *nem haladós az adatgyűjtő munka*. Gyorsabb az új épületekben, amelyekben az emeleteken egymás fölött sorakoznak *a hajszálnyira egyforma lakások*. Ezek legtöbbször elég a felszerelést számba venni, s megjegyezni, hogy a helyiségek méretét tükröző *tervek, rajzok megvannak az IKV központjában*. A vállalat igyekezett úgy elosztani dolgozói között a feladatokat, hogy *valamennyinek jusson a könnyebbjéből is, a nehezebbjéből is*.

Bizonyosra vehető: *az adatgyűjtők kedvessége, udvariassága is hozzájárult* ahhoz, hogy — legalább, ahol tapasztalhattuk — *barátságosan fogadták őket*. Aligha lehet ettől a kellemes hangulattól elválasztani azt a tényt, hogy az emberek tudják: *a lakbérrendezés szükséges*, de azt is, hogy ez sem az aktív dolgozóra, sem a nyugdíjasra *nem ró súlyos terhet*.